

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Neka dama je zbežala za Old Firehandom k stopnicam mostiča in mislila pohiteti za njim, pa panter jo je zagledal, počenil in se z dolgimi skoki pognal za njo. Na prvih stopnicah je stala, Old Firehand pa na četrti, izgubljena je bila.

Old Firehand se je na njen krik okrenil, skočil niže, je zagrabil, potegnil kvišku in jo dvignil na mostič, kjer jo je sprejel kapitan. Vse to se je zgodilo v nekaj trenutkih in že je bil panter ob mostiču. Položil je prednje šape na prvo stopnico in se skrčil, da bi se zagnal v Old Firehanda.

Slavni lovec je bil pogumen človek in se ni bal nevarnosti, pa s tako orjaško mačko se boriti na življenje in smrt, je le pretvegano. Puške ni imel pri roki, storil je, kar je mogel.

Skočil je še bliže, iztegnil nogo in z vso močjo sunil panterja v gobec pa izdril samokres in mu pognal v glavo zadnje tri strele, ki jih je še imel. Tak napad na mogočnega črnega panterja je bil seveda pravzaprav smešen, brce in treh krogel iz slabotnega samokresa se taka žival ne ustraši. Old Firehand je bil vse preizkušen lovec, da bi tega ne vedel, prežičan je bil, da se bo razjarjena žival zagnala v njega, krepko se je postavil in iztegnil mogočne roke, da jo, če mogoče, zgrabi za vrat.

Pa ni bilo treba.

Vzpet po stopnicah je panter obstal in obrnil glavo v stran, kot da se je domislil nečesa boljšega. Ali so ga omamile krogle —? Morebiti. Kvečjemu za nekaj milimetrov so mu sicer samo prodrle v lobanjo, toda izstreljene so bile komaj na dva tri metre —. Ali pa ga je zbolel sunek v gobec, ki je pri takih živalih najbolj občutljiv. Tudi mogoče.

Skratka, ni pogledal več orjaka, obrnil se je in zagledal drugo žrtev, ki je bila laže dosegljiva.

Na prednjem krovu je stalo petnajstletno dekle. Otrplo od strahu je stezalo roke k mostiču. Bila je hčerka dame, ki jo je rešil Old Firehand. Slonela je nekje ob ograji, ko je ušel panter iz kletke, videla, da je mati v smrtni nevarnosti, in je od strahu obstala ko okamenela. Njena bela obleka je razdražila žival.

Panter je skočil s stopnice, se obrnil in se v mačje gibčnih skokih pognal k dekletu.

Mati je z mostiča opazila grozno nevarnost.

»Moj otrok — moj otrok —!« je viknila in omahnila ter se onesvestila.

Ves krov je kričal in tulil, nobeden pa ni mogel ali si ni upal, da bi pomagal.

Nobeden —?

Pač! Eden je tvegala nevarnost in sicer tisti, ki bi mu nihče ne bil pripisoval tolikega poguma. Mladi Indijanec, Nintropan homoš, Mali medved.

Kakih deset korakov je bil oddaljen, ko se je panter pognal proti dekletu. V hipu je spoznal nevarnost, oči so se mu pogumno zabliskale, pogledal je na desno in na levo, kot bi iskal izhoda iz nevarnega položaja, pa vrgel odejo z ramen in zaklical očetu v jeziku Tonkawa:

»Ostani, plaval bom!«

Pognal se je k dekletu, ga objel krog pasu in se z neverjetno lahkoto dvignil na ograjo. Za hip je obstal in se ozrl. Panter se je okrenil za njim in se pripravljval na zadnji skok.

In v trenutku, ko se je zagnal, se je zagnal tudi mladi Indijanec čez ograjo, pa bolj na stran, da bi žival ne skočila trdo ob njem v vodo. Visoko so pljusknili valovi in ga zagrnili z dekletom vred. In koj za njim je izginit v valovih tudi panter.

»Stop — stoj — na mestu —!« je zapovedal kapitan.

Parnik je zavozil počasneje in obstal. Kolesa so se sukala v nasprotno smer, da tok ni odnesel ladje.

Nevarnost je bila mimo, potniki so prilezli iz kabin, izza sodov in zabojev ter gledali čez ograjo v reko. Tudi dekletov oče je prihitel in vpil v šunder: »Tisoč dolarjev tistemu, ki mi reši otroka —! Dva tisoč — tri tisoč — pet tisoč —!«

Nihče ga ni slišal. Vseh pozornost je bila obrnjena na reko.

Tam je plaval črni panter in se oziral po plenu. Pa zaman. Ne Indijanca ne dekleta ni bilo videti.

Tudi oče se je z grozo v obrazu koprneče sklanjal čez ograjo.

»Utonila sta —! V kolesje ju je zanesla voda —!«

Lase si je pulil v obupu.

Pa je z druge strani krova z močnim glasom zaklical Veliki medved:

»Nista utonila! Mali medved je pameten! Splaval je pod ladjo, da ga panter ne vidi. Tule spodaj je!« Kazal je čez desni bok.

Vse je pohitelo na tisto stran in kapitan je zaklical:

»Spustite vrvi v vodo!«

Mornarji so pohiteli.

Res —. Trdo ob ladijskem trupu je plaval na hrbtu Mali medved, dekle je imel položeno čez pas, glavo mu je dvigal nad vodo. Vrvi so zletele čez ograjo, eno je ovil dekletu pod pazduho, po drugi pa je sam ko ververica splezal na krov.

Burno vzklikanje ga je sprejelo, vse se je drenjalo k njemu, pa ponosno je šel skozi gnečo, nikogar ni pogledal. Le ko je prišel mimo cornela, je obstal, ga premeril in rekel:

»No, ali se Tonkawa boji vsake mačke —? Cornel je zbežal z vsemi svojimi dvajsetimi ljudmi, Tonkawa pa je obrnil pozornost nevarne živali na sebe, da reši dekleta in potnike.

Cornel bo kmalu še več slišal o Tonkawi!«

Odšel je k očetu. Cornel pa ni rekel besede.

Dekle se je onesvestilo, potegnili so ga na krov. Oče je prihitel, vzal otroka v naročje in ga odnesel v kabino. Tudi nezavestno mater so odnesli za njim.

Zadeva bi bila s tem pravzaprav pri kraju. Toda zgodilo se je še nekaj, kar pa ni bilo nevarno.

Krmar je pokazal na levo stran ladje in javil:

»Splav prihaja!«

Vse je planilo na levo.

Med razburljivimi prizori, ki so se odigrali na krovu, nihče ni opazil, da prihaja z desnega brega majhen, preprost splav, sestavljen iz trstičja in vejevja. Dva človeka sta sedela na njem, na vso moč sta veslala z zasilnimi, iz vejevja narejenimi vesli. Eden njiju je bil še skoraj deček, drugi pa čudna, ženski podobna postava. Glava je bila pokrita z nekako pečo in izpod nje je gledal poln, okrogel in rdečeličen obraz pa dvoje živih oči. Oblečena je bila čudna postava v široko, vreči podobno haljo nepoznanega kroja.

Tudi Old Firehand in Črni Tom sta stala ob ograji.

»Ženska —?« se je čudil Old Firehand. »S svojim fantom —! Čudno —! In še na takem splavu —!«

»Ne poznate tiste osebe?«

»Ne.«

»Hm —! Tak westman, kakor ste vi —! Poznati bi morali tisto osebnost vsaj po popisu.«

»Poznati —? Je takó slavna, da bi jo moral poznati?«

»Vsekakor! Ni namreč ženska, moški je, prerijski lovec, trapper, znan po vsem zapadu.

Ampak poglejte —! Tamle je panter! Opazil je splav —. Koj bode videli, kaj premore tista ženska, ki ni ženska.«

Sklonil se je čez ograjo in zaklical:

»Hallo, teta Droll —! Pazite —! Požrl vas bo —!«

Splav je bil kakih petdeset korakov oddaljen od parnika. Panter je še vedno iskal izgubljeni plen in plaval ob ladji gor in dol. Opazil je splav ter se nemudoma obrnil proti njemu.

(Dalje sledi.)

Sedmica — sveta številka.

Pri mnogih narodih v starih časih je bila sedmica sveto število. Kaldejeji so poznali 7 zvezd premične: mesec, sonce, Merkurja, Venero, Marsa, Jupitra, Saturna. Po teh zvezdah je bil razdeljen teden na 7 dni. — Perzijanci so se klanjali 7 dobrim in 7 slabim duhovom. Državni svet perzijskih kraljev je tvorilo 7 dostojanstvenikov. Stari Grki so imeli 7 modrijanov, 7 junakov in 7 svetovnih čudežev. Večni Rim je bil pozidan na 7 gočih. Po rimskem pravu je bilo potrebno 7 prič za veljavnost oporoke. Vsako rimsko skrivnost so skrili v knjigo, ki je bila zapečaten s 7 pečati. Očenaš obsega 7 prošenj. Je 7 poglavitnih grehov in 7 del usmiljenja. Postni čas pred Veliko nočjo traja 7 tednov, binkošti sledijo 7 tednov po Veliki noči. Tudi pravljice so prevzele svetost sedmice: 7 palčkov čuva sneguljičico, 7 vranov, 7 kozic itd. V starem nemškem kraljestvu je znanih 7 volilnih knezov in 7 dečkom je bil nemški cesar boter.

Dnevno 40.000 neviht.

Ubenjaki so izračunali, da je letno na naši zemlji do 16 milijonov neviht, kar bi znašalo dnevno nekako 40 tisoč. Po teh računih udari strela stokrat na sekundo. Seveda njene pogubonosne iskre ne dosežejo vedno naše zemlje. Drobne vodne kapljice, ki tvorijo oblake, oddajajo svojo silo pri napetosti sto milijonov voltov. K sreči pa postanejo te ogromne sile, ki se sproste v obliki strele, redkokdaj pogubonosne. Izračunali so, da bi treščila strela v hišo na hribu povprečno vsakih 100 let enkrat, dočim bi treščila v človeka šele vsakih 100.000 let.

V muzeju.

— Zakaj pa branite ta stari dežnik? Kaj je na njem tako posebnega?

— To je predpotopni dežnik.